

Til: Distrikts- og digitaliseringsminister Linda Hofstad Helleland

Sak: En politisk utfordring

Fra: Finn H. Andreassen, Gardeveien 17, 0363 Oslo

Jeg tillater meg å adressere en utfordring som jeg antar er like relevant for ditt politiske felt innen regjeringen som for Kulturdepartementet.

Bakgrunnen er følgende: Jeg har akkurat pløyd meg gjennom et utkast til ny pengelov som Kulturdepartementet har sendt ut til høring. Det inneholder mye fornuftig, men det er en ting som er påfallende: **Det blir ikke lov til å ta i bruk digitale løsninger** for lotterier, bingo og smålotterier – som er selve kjernen for penger på grasrotnivå til aktivitet for lag, foreninger og klubber, alt fra skolekorps til idrettslag.

De gamle forskriftene som sier at det skal føres loddbok og nedtegnes på papir hvem som kjøper lodd.

Dette er unektelig stikk i strid med regjeringens ambisiøse politikk om å forenkle forvaltning og arbeidsposedyrer.

Det heter så fint i utkastet til ny lov: *....det skal være en effektiv drift og forvaltning innenfor gitte ansvarlighetsrammer. Dette vil føre til at mest mulig av inntektene til pengespillene kan gå til formålene og ikke til administrasjon og drift....*

Å finnes det fullgode digitale løsninger på dette området (jeg har vært medgründer i et slikt selskap, som nå kjører digitalte løsninger for Idrottens Spel i Sverige). Men dette blir altså ikke lov i Norge.

Her skal vi fortsette med loddbok, papir og kontanter når det samles inn penger til aktivitet på lokalplan.

Det virker ikke som forskriftene fra Kulturdepartementet ikke er helt i pakt med regjeringens overordnede politikk.

La meg gi deg to eksempler: Det finnes digitale løsninger for små lotterier som klubber, lag og foreninger kjører til inntekt for aktivitet. Dette er det tilrettelagt for i digitale løsningerN (mobil og web), der kundene registrerer seg (med bank-ID), og der betalingen skjer digitalt. Alt er i henhold til hvitvaskingsregler og GDPR-direktiv, godkjent av Lotteritilsynet og sertifisert for de fleste markeder i Europa. Systemet har samme reguleringsmekanismer for omsetning og spillatferd som Norsk Tipping har. Men den digitale løsningen er det ikke lov til å benytte i Norge! Forskriftene bygger på tekst som hører den analoge verden til.

Det andre gjelder bingo. Det omsettes i dag for nærmere 5 milliarder kroner i bingospill på lokalt plan. De fleste av disse arrangeres av private entreprenører, som ved hjemmel i lisenser kan slå disse sammen og skape inntekter til klubbene (spille i pool). Men det må skje i bingohaller og det må skje med papirbonger!

Hvis en tillater at dette skjer digitalt, så vil både mottakerne få en større andel av overskuddet (det dobbelte av i dag)– og det vil være mulig for lag og foreninger i utkant-Norge å gjøre bruk av bingo som inntektskilde.

Så kort fortalt: Dette gjelder både spørsmål om digitalisering og om å gi alle lag og foreninger i distriktene samme muligheter til inntekter som de få som slipper til i tettsteder og byer, der bingohaller er et sosialt møtested. På Finnmarksvidda eller på Helgelandskysten finnes det ikke bingohaller, så idrettslag og skolekorps får ikke samme mulighet til å skaffe inntekter.

Som tidligere kulturminister kjenner du disse problemstillingene godt, og jeg vil sterkt anmode deg om å ta en prat med regjeringskollega Abid Raja, slik at både digitalisering og distriktshensyn blir ivaretatt når en først skal forme en lov for nasjonale pengespill. At distrikter og digitalisering er tatt høyde for i denne sammenhengen, vil være et pluss.

Og trenger du mer bakgrunnsinfo, så inviterer jeg gjerne på en kaffe eller lunsj en gang i høst/vinter. Høringsnotatet om ny lov om pengespill skal neppe behandles i Stortingets politiske organer før etter jul, antar jeg.

Med vennlig hilsen

Finn H. Andreassen
Mobil: 90139898